

STROEK DE PAD HEEFT GRIEP

De oude Stroek was een knorrig soort pad. Hij bemoeide zich nooit met de andere dieren. Hij woonde onder een grote steen en aan die steen had hij twee bordjes vastgemaakt. Op het bovenste stond:

VOOR 12 UUR NIET STOREN, en op het onderste stond:
NA 12 UUR NIET STOREN.

Je begrijpt dat hij weinig bezoek kreeg. En zo hoort het ook, vond Stroek. Bezoek betekent theezetten en vragen hoe gaat het met je kinderen en verhalen aanhoren over het weer. Flauwekul. Nergens voor nodig.

De dieren waren eigenlijk een beetje bang voor Stroek. Niet dat hij ooit iemand kwaad had gedaan, maar hij kon zó stuurs kijken, dat ze maar liever uit de buurt bleven. Elke dag maakte Stroek een wandelingetje. Van zijn steen naar de beukeboom en terug. Dan knikten de dieren beleefd, en de moeders zeiden tegen hun kinderen: "ga eens opzij, daar komt meneer Stroek," maar de pad zei nooit iets terug.

En toen kwam er een dag, een kille dag, dat Stroek geen wandeling maakte. En de dag daarop ook niet. Na een week vroegen de dieren aan elkaar: "heb jij Stroek al voorbij zien komen?" Maar niemand had hem gezien.

"Hij zal toch niet ziek zijn?" vroeg de mees.

"Mijn een zorg," zei de merel. "Hij bekijkt het maar, die saggerijn."

"Nou, nou," zei de haas verwijtend, "Stroek heeft nog nooit iemand kwaad gedaan. Toegegeven, hij is wat zwijgzaam..."